

Herluf Rasmussen: Jeg vil gerne takke den højtærede udenrigsminister for en del af hans besvarelse. Jeg er taknemlig for, at vi har fået bekræftet endnu en gang, at man fra dansk side ikke tilstræber en spredning af atomkerneveåbnene.

Men jeg var en lille smule overrasket over, at den højtærede udenrigsminister fra denne talerstol forsøgte at beklikke min interesse for det vesttyske demokrati. Jeg synes, det er en ejendommelig opfattelse at have, at man ikke kan tillade sig at kritisere forhold, som man finder udemokratiske. Jeg har aldrig nogen sinde fra denne talerstol fremført ting, som ikke var hug- og stikfaste. Jeg mener, man gør et demokrati en dårlig tjeneste, hvis man ikke kritiserer, og jeg tror, at mange af de fejltagelser, som stadig begås i Vesttyskland, måske kunne have været undgået, hvis Vesttysklands mange venner ved siden af at bakke op om demokratiet også havde kritiseret det; så tror jeg, man havde gjort Vesttyskland og den vesttyske befolkning en større tjeneste, for kendsgerningen er jo desværre, at man stadig væk benytter sig af særlovgivning, man har stadig væk et hemmeligt politi, der arbejder meget effektivt, og hvis man skal sammenligne det danske hemmelige politi med det dernede, så bliver det som at sammenligne et kongeslot med en lille andegård.

Jeg synes, den højtærede udenrigsminister ikke skal tage dette her som et utidigt forsøg på at beklikke de demokratiske bestræbelser i Vesttyskland. Det er et forsøg på at trække de punkter frem, hvor kritik er nødvendig, og dér synes jeg den højtærede udenrigsminister skulle følge mig op.

Vedrørende Østtyskland, som den højtærede udenrigsminister med så stor kærlighed har draget ind i debatten, tror jeg nok, at den højtærede udenrigsminister kender min stilling: at jeg heller ikke anser det for et demokrati i gængs forstand og efter gængs opfattelse.

O. Mathiasen: Ja, så er forholdet jo vendt om — nu er det den højtærede justitsminister, der stiller spørgsmål til mig, men det kan jo til en forandring også være storartet. Jeg skal svare på de to spørgsmål så godt, jeg kan.

Hvad angår det første spørgsmål, vil jeg gerne sige, at da jeg stillede spørgsmålet her, fandt jeg ikke anledning til at nævne forstander Ottosens navn, men jeg kan oplyse nu — og jeg tror for øvrigt, at jeg har sagt det før i dag — at de oplysninger, som jeg meddelte, dem havde Carl Scharnberg fået fra forstander Ottosen, men at forstanderen ikke var klar over, hvad det var, der skulle foregå. Der var kommet nogle officerer, som havde foretaget opmåling og undersøgelser, og han anede ikke, hvad det drejede sig om; derfor ville han gerne vide, hvad det var, der foregik. Det var derfor, jeg stillede spørgsmålet for at få klar besked fra den højtærede justitsminister eller fra den højtærede forsvarsminister om, hvad det virkelig var, der foregik, og det synes jeg må være helt i orden.

Med hensyn til det andet spørgsmål: om jeg ville have stillet det spørgsmål, hvis jeg havde vidst det, jeg har fået at vide i dag — ja, så havde spørgsmålet naturligvis fået en noget anden form, så havde jeg vidst, at der ikke var tale om en interneringslejr, men om en fangelejr; så ville jeg måske nok have spurgt om, hvad den skulle bruges til. Men selvfølgelig ville spørgsmålet i så tilfælde have fået en noget anden form.

Handelsministeren (Bawnsgaard): Selv om det ærede medlem hr. Ninn-Hansen henvendte sig til det ærede medlem hr. Helge Larsen, kan jeg alligevel ikke lade være med at gøre et par bemærkninger til til ærede medlem hr. Ninn-Hansen i anledning af den tone, han mener sig berettiget til at anslå her på det sidste. Jeg forstår nu, at det ærede medlem virkelig for alvor tror på, at han skulle kunne skabe en fornemmelse af, at det konservative folkeparti bliver forurettet, når man siger, at et parti fører en sådan politik, at det må give anledning til at karakterisere den som overbudspolitik.

Må jeg, med det samme jeg er heroppe, beklage, at også jeg havde vurderet det ærede medlem hr. Poul Sørensen forkert; jeg forstår nu, at det ærede medlem ikke alene skulle have talt om en forhøjelse af omsætningsafgiften. Men med den højtærede formands tilladelse vil jeg gerne citere fra det blad, som jeg henviste til; der står bl. a. efter en opremsning af alle de lettelser, som